

Bilag 2

Udkast til rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Det Forenede Kongerige, Den Franske Republik og Kongeriget Sverige,¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse, der bør være hjørnesteinen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.

(2) Princippet om gensidig anerkendelse bør anvendes på bødestrafte, der idømmes af retlige eller administrative myndigheder, med henblik på at lette fuldbyrdelsen i en anden medlemsstat end den, hvor bøden pålægges.

(3) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program med foranstaltninger til gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, som prioriterer vedtagelsen af et instrument, der anvender princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte (foranstaltning nr. 18).³⁾

(4) Denne rammeafgørelse bør også omfatte bødestrafte, der er idømt for færdselsforseelser.

(5) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁴⁾, særlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse kan fortolkes som et forbud mod at afslå at fuldbyrde en afgørelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at bødestrafte er pålagt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog,

politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

(6) Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler om ret til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier –

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

- a) "afgørelse": en endelig afgørelse, der pålægger en fysisk eller juridisk person en bødestraf, for så vidt afgørelsen er truffet af:
 - i) en domstol i udstedelsesstaten, for en handling, der er strafbar efter udstedelsesstatens lovgivning
 - ii) en anden myndighed i udstedelsesstaten end en domstol, for en handling, der er strafbar efter udstedelsesstatens lovgivning, forudsat at den pågældende person har haft lejlighed til at få sagen prøvet ved en domstol med kompetence i navnlig straffesager
 - iii) en anden myndighed i udstedelsesstaten end en domstol, for handlinger, der er strafbare i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, i og med de er overtrædelser af almindelige retsregler, forudsat at den pågældende person har haft lejlighed til at få sagen prøvet ved en domstol med kompetence i navnlig straffesager
 - iv) en domstol med kompetence i navnlig straffesager og vedrører en afgørelse som omhandlet i nr. iii)
- b) "bødestraf": pligten til at betale
 - i) et beløb, som det ved afgørelse pålægges en person at betale på grund af domfældelse for begåelse af en strafbar handling
 - ii) erstatning til ofre i henhold til samme afgørelse, såfremt ofret ikke kan deltage